

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

מפורת הש"ס

בפְּרוּעָה פְּרוּתָה מִשּׁוּם דְּרָכֵינוּ
בַּחֲכָא בְּפְרוּעָה פְּרוּתָה וְכַחֲכָבָן
שְׁעָרִי גַּעַן שָׁנָאָר ^טפְּתָחוֹ
מְרָמִים אָמֵן ^טמְאֵין אָד'
חַמְצִיוֹה אֶלָּא בָּמְקוּם שִׁישָׁ
שְׁאָתָה מִשְׁאָה וּנוּ וְהַצְּרָא אַשְׁר
מִפְּנֵינוּ בְּשִׁיחָה שְׁעָרָה שָׁעָן
אֶלָּא בְּשִׁיחָל שְׁבָטָל קָשָׁ
כָּנֹור וּגְבָל תָּופָן וּחְלֵיל וּוַיִּן
כָּנֹר רְבָבָה המנוֹנָא לְאַחֲרָה
עַל עַלְלָה בְּחוֹזֵן וּנוּ מָה
נִי שְׁלָא הִיה דְּלָס בְּרוּתָה
אָמֵר ר' צִחְקָה לְאַחֲרָה
תְּרִירָה ^טהַבּוֹקָר תְּבָקָר הָאָעֵן
רְוֻרְכָּה יְרוּשָׁלָם אֶלָּא בְּשִׁבְעַי
אַיִל וְרָאשׁוֹ שְׁלָה וְבָצֵד
הָאָרֶץ אֶלָּא יְהוּדָה לְאַיִל
אֲכֵל הָאָלֹהִים וּבוֹסֵם דְּבָרָיו
אַיִן מְרִפְאָה אָמֵר רְבָבָה יְהוּדָה
בְּמַאי דְּכַתְּבִיבָן ^טאֶל תְּגַנְעָה
נְגַבְּנָאֵי אֶל תְּרָעוֹ אָלוּ חַחָה
הַכְּלִינָה תְּנִיקָה שְׁלָב בֵּית רְבָן
אַיִן בְּן חַטָּא וְאָמֵר רִישׁ לְקֹשָׁ
דְּלִי רְלִי ^טנוֹשָׁאָה כָּךְ מְקוּבָּלָנִי
הַדְּרִבְנִיא אָמֵר מְהֻרְמִין אָתָה
שׁוֹטוּטָה בְּחוֹצֹותָ יְרוּשָׁלָם וְרוֹא
נָהָה וְאָסְלָחָה לְהָאַיִן וְאָמֵר רְבָבָ
הַתְּרִשְׁבָּה יְשִׁישָׁ בְּאַחֲרֵי בֵּית אַבְּיוֹ
דְּרָבִים ^טוְהַמְּשִׁלָּה הָאַתָּה חַחָה יְדָךְ

ומהדר אווזי רדגן אל' במתורת מינויו לא הלחילניה אמר ^ט ברא ואותימרא ר' יהושע בן לוי אפי' היה המתפלל בע"ש צרך לומר יוכלו הרבה רב המונוא כל המתפלל בע"ש ואומר יוכלו מעלה עלייו הכהוב כאיל' נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית שנאמר יוכלו אל תקרי יוכלו ^ט אלא ואכלו אמר רב אללער מנין שדריבר במעשה שנאמר מבבר ר' שם נעשה אמר רב חסדא אמר שני מלכי השורה המלון לו אמר אדם מניחן יידין על ראש ואמורים לו ^ט וסר עונך והמתפרק הכהוב ניא ר' יוסי בר יהודה אמר שני מלכי השורה מלון לו לאדם בע"ש מבית הכנסת לቤתו אחד טוב ואחד רע יוכשבא לבתו ומצא נר דולק ושלחן ערוך ומפטו מוצעת מלך טוב אמר הרי רצין השתאה לשבת אחרתך ומלך רע עונה אכן בע"ל ברחו ואם לאו מלך רע אומר

ך ומלאך טוב עונה אמן בעל ב'יחו אמר ר' חננו בע"ש שאינו צדיק אלא לכיה אדם שלחנו במוציא שבת ע"פ שאינו י' שבת מלגמא פת חמה במוציא שבת ליה באפרה בירה אל' למה לך לאפסורי כולי האי נימוי ואחאה אררא אבלה ארכ' ל' כל גענונה

ומצוא נר דלק ושותן עדר.
וְהַיִם דָּמָנוּ כְּלֵיט עֲדֵי
סְפָטִים (ל' ק.) וּזְנוּבָן צָלֵן מִגְלֹן
הַתְּמִימָן (ל' ק' כ' קדָס) וְדָעֵין
רוֹן נֶמְקָזָן תָּחָר גָּלָן הַלְּחָן מִגְלָנִי
לְמוֹבוֹ שְׁלָמָה סְקִידָס יְסִילִי תְּמִימִי
שְׁעוֹלָתָן זִיקָרָן לְצָהָם דְּלִימִימָן
בְּצָהָלָמָות לְכָרְמָלִי וְחוּקָן צִימִיסָס
שְׁבָטוֹ נְסָס לְמָמוֹת קְנָסָס פְּנִי כָּל
הַמְּדָה וְהַמְּדָה נְגָדָן צָבָאָס סָס
וּקְסָבָה תְּלָטְלָטָה^ט: בְּלַעַנְהָא אַמְּנָה
יוֹאָשָׁה שְׁמָה רְבָא בְּבָא בָּחָן. פִּי נְכָל
כּוֹנוֹמוֹ וּפִירָס לְכָשָׂרָה וְלִי^ט חֻמָּמָה
דְּשִׁיךְ פְּקִימָה גְּמָשָׂה דְּלִי יְמָמָנָה
בָּן הַלִּישָׁה דְּקָמָרָה קְסָס כְּסָמָלָה
כְּכָנִיסָס כְּבָנָה כְּנָמָה וְהַוּמָה רָהָה
סְמִינָה בָּנָה מְנֻךְ קָנוֹל דְּלִי מְגַטְּלָיָס
גִּוְיָוִת קְדוּמָה:
א "רְחִינָא אֶל מַלְךָ נָמָן; נְזִין
לְאָגָר גַּזְבָּעָה צְמָה מְרָן:
הָא"

יה רצון שתהא לשבת אהרה
אלעדר לעולם יסודר אדים
ואמיר ר' חנניה לעולם יסודר
צידך אלא לביות חמין במוין
מלוגמא ר' אבוחו הווע בערב
אכבל מיניה קוליתא כי גנדל
ונשובס בוליארא מאומעל שבחה

הגהות הב' ח
 גמ' ה' מיקרי ויבלו
ב' : (ג) שם כי פלוע
 פרעו אהרן מלך
ב' : (א) והמ' ד"ס ומתק
 טס נעלטנס. נ"ב פ"י
 הדות צלנו לאפקין כל ק'
 הדות למשולס לנו גיליןן :
 מפה ולקדמת :

גלוון השם

רַבִּינוֹ חַנָּאָל
ויחיד המתפלל בעצמו א
ויבולן.

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

תנו וקיפל והניח וקופל והניח
דר רבא אמרה רבי שיזיב לר' יוחנן מג' סעודות ש' מ' כבא
ר' רבא מאי טעותו אמר ליה
חרר וצירף כל' אחר הוא דלא
ל דבליה כ': חישבון מא'
חסדרו שנ' כאן אמר רבא
ברוא שםים עכakin ו' יולא

דברים שאין בני אדם עומדים עליהם אלא אם כן נשלמים בהן ישנן תחת רידך קצין תהיה לנו ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חוכש ונוי אין ישא אלא לשון שבעה וכן הוא אומר לא השוא את שם ה לא אהיה חוכש לא אהיה מוחבשי עצמן בבית המדרש ובכיתה אין לך ולא אין שמלה שאין בידי לא מקרנה ולא משנה ולא גברא וממאי דלטמא שאינו הרם דאי אמר להו גמראנא אמרו ליה אימא אין הוה ליה למירר גמר ושכח מי לא אהיה חוכש כלל לא קשיא כאן בדברי תורה כאן במשא ומתן: מהתני מיצליין סל מלא ככרות אעפ' שיש בו מאה סעודות ועיגול של

עישן עמו השבון אחר המשת להיכון צפין או מוציאי כל שיכול ללבוש ועופר כל מה שיכל לעופר ר' יוכש ומוסיא ואמר לאחרים בזוא והצלו עמי: ב טלית שאחוי בה האור מצד אחד קשא אבן להציג מיצל את כוין לא לקלפל אינו מקפל אל וברא אמר רב אידי ואידי בא באה לקלפל והושע פירש מזוזה מזוזה ר' הונא בריה דרב רמי ⁽⁶⁾ מזוזה אהרה בעי ר' הונא בריה דרב ר' הונזון ר' יוחנן בא באה להציג רמי און בא לקלפל רמי מזוזה חסידא ודרש ובכדר שלא בא באי כי שהו מזויה להציג רמי ושפир רמי אל' רב נחמן בר יוחנן ר' רותני ובכדר שלא בא באי כל' אחר ויקלוט כל' אבל בההוא מנתה כמה בעי מיצל: ועיגול עבדיהה מהפקoria קובו אמר רב חסידא מורה חמדי אמרה דשבטה אשקליל אלא אמר רב בא הכה ניחאה לה דלהתני מארחים ובחנום נמי לא ניזור הדיו פיקח רודיע דרכיה ⁽⁷⁾ לאו שבר שבת הוא לא ליהו מצלין כי: "מש' ר' בא רודני לך ומ' ומי" מונות קתני לכם מושם דלא קא הו ⁽⁸⁾ אלא מא קתני עמי משומם דركחו ליה לבורי ומוא: ת' ר' לב' דברי רבנן ומוציא ופושט אפלו כל הימ בולו ר' מיטין עשר כלים ואלו הם שמנה עשר כלים ⁽⁹⁾ של פשתן חולק ⁽¹⁰⁾ ואפליות ומעבורת ⁽¹¹⁾ ושונברת אנפליות וב' פרנד וחגור שבטנתנו וכובען מתנהן ⁽¹²⁾ ר' שמעון בן גנס אמר פרנסן תיבח ומונגד שעשו בון את האור מפי ⁽¹³⁾ בכל הדברין בין מלאן בין רינקים בשבל שעוסך בכלי חרס חדשים מלאן מום לפ' שא מתקבען ומוכבן את הדליה: ⁽¹⁴⁾ גמ' אמר רב נחמן בה האור מצד אחד נתנן עליה מום מיתבי ⁽¹⁵⁾ לטלית שאחוי בה האור מצד אחד קשח גבהתה וכן ספער תורה שאחסנו בו האור ב

בדרכם שָׁמְרִים מֵהַדָּס עֹמֶד כֵּן, עַל כֵּן
תורם מִשְׁמָרָתָם: מִתְּמֻמָּה הָיָה אֲמָתָה וְגֹאָה.
וממָה? מִמְּטָבָדֵד יְהָזֵק כֵּן מִמְּנָה מִתְּמֻמָּה
שָׁמְרָתָם הָיָה מִמְּנָה: נָזֵן וְגַעֲנִי וּמָה לָא
מִמְּנָה, וְאֵין מִמְּנָה נָזֵן עַל זָקָר:

גָּדוֹל וְשָׁבֵן כַּעֲדָתָם הַלְּכָדָה: **וְאֶסְתָּר** **כִּי פְּקָדָה נְצָרָתָה** **סְכִינָה כְּפָנָיו:**
לֹא כִּי מְשָׁמֵידָה. **מְשָׁמֵידָה** **לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן:**
כְּנָנוּ כְּסָוֹת וְקִמְמוֹנָה: **וְאֶתְבָּשָׂר**
כְּלָבָבָם מְלָמָּד לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן
לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן כְּמָלָאָה. **סְכִינָה דָּרָךְ**
וְאֶתְבָּשָׂר כְּמָלָאָה מְלָמָּד לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן
וְאֶתְבָּשָׂר כְּמָלָאָה מְלָמָּד לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן
וְאֶתְבָּשָׂר כְּמָלָאָה מְלָמָּד לֹא גָּדוֹל וְשָׁבֵן

לע"ז מילא חמת.
לפעמי' גמ' למד
קיטימל חול כוונמו לאסכו^א
ליזים דר ס"ה ע"א.

טבילה בומנה לאו מצוה ומהדרין ו' יוסי טבילה בזמנה מצוה ולא מהדרין וסבר ר' יוסי טבילה בזמנה מצוה והתניא "יהוב והובה המצער והמצורעת בעול נדה ומפמא מה טבילתן ביום נדה ווילדה טבילן בבלילה בעל קרי טובל והולך כל היום כלו לטבול ההייא ר' יוסי בר' יהודה היא ^ד אמר דידיה טבילה באחרונה לאו מפמא טבילן לכבותה אין אומרים לו מפני שטבילן לאין שומען לו מפני שטבילה עליון אבל קטן שבא לכבותה שאין שיבתו עליון אבל קמן שבא לכבותה אין מפseed ניניא מסיע ליה נカリ שבא לכבותה אין אומרים לו מפני שטבילה מפמי להילאה לא אמרין לה וככל המכבה אין מפseed נמי לא אמרין לה ואלא ^א מהה לא ליכא לישמען מינה ר' מעשה ונופלה ודילקי בחציו של יוסף בן זימאי בשיחון ובאו גאנז גיטרא של ציפורין לכבותה מפני שאפטופוט של מלך היה החמים ובכשמעו חכם בדור השם נזקן לא ולא נזקן בכבוד השם ונעשה לו נס וירדו גשםים וכיבו לערך שנור כל אחד מהן שטי סלעין ואפרחים שבוחן ואבל קטן שבא לכבות אין שומען לו מפני שהחמים וכסמעו חכם בדור אמרו לא היה צער לך שחרי שנינו נカリ שבא לכבות אין אומרים לו בכבה ואל תכבה: נבלות ב' מזווין עליו להפרישו אמר רבי יהונתן בקמן העושה לדעת אבוי דכוותה שרוי נカリ דעתיה דנטשייה עבד:

בפרק הראשון שנשא פיקוח.